

اعطای فدک

فرشته معتمد لنگرودی

این فدک در آب و خاک و بذر ماست
زین ولایت هر که باغی می خرد
این توسل در تمام نذر ماست
در دل اول نام زهرا می برد

پس از فتح فدک، آیه «**وَأْتِ ذَاقِرْبِی حَقَّه**» یعنی «حق خویشان را به آنان بده». پیامبر(ص) از جبرئیل پرسید: منظور چه کسانی هستند و این حق کدام است؟ جبرئیل از طرف خداوند عرضه داشت: «فدک را به فاطمه(س) عطا کن».

پیرو این فرمان الهی، روز ۱۴ ذی‌الحجه سال هفتم هجرت، پیامبر(ص) فدک را به حضرت زهرا(س) بخشیدند.

برنامه این اعطا چنین بود که پیامبر(ص) حضرت زهرا(س) را فرا خواند و فرمود: «خداوند فدک را برای پدرت فتح کرد، و چون لشکر اسلام آنجا را فتح نکرده‌اند مخصوص من است و تعلقی به مسلمانان ندارد و هر تصمیمی بخواهم درباره آن می‌گیرم. دستور خداوند نیز بر اعطای آن به تو نازل شده است. از سوی دیگر مهریه مادرت خدیجه بر عهده پدرت مانده است، و پدرت در قبال مهریه مادرت و به دستور خداوند فدک را به تو عطا می‌کند. آن را برای خود و فرزندان بردار و مالک آن باش».

حضرت زهرا(س) عرض کرد: تا شما زنده هستید نمی‌خواهم تصرفی در آن داشته باشم. شما بر جان و مال من صاحب اختیار هستید. پیامبر(ص) فرمودند: ترس آن دارم که ناهلان، تصرف نکردن تو در زمان حیاتم را بهانه‌ای قرار دهند و بعد از من آن را از تو منع کنند. عرض کرد: آن‌گونه که صلاح می‌دانید عمل کنید. پیامبر(ص) ورقه‌ای خواست و امیرالمومنین(ع) را فراخواند و فرمود: سند فدک را به عنوان بخشوده و اعطایی پیامبر بنویس و ثبت کن. امیرالمومنین(ع) آن را نوشت، و حضرت زهرا(س) آن نوشته را تحویل گرفت.

سپس پیامبر(ص) مردم را در منزل حضرت زهرا(س) جمع نمود و به آنان خبر داد که فدک از آن فاطمه(س) است، و در همانجا از درآمد آن به عنوان اعطایی فاطمه(س) بین مردم تقسیم کرد، و تصرف مالکانه دخترش در فدک را به آنان نشان داد.